

'L'institut' no és el que era

Eren els millors. Des de les seves primeres operacions secretes, a final dels anys 40, havien aconseguit de col·locar-se en el primer lloc entre els serveis d'intel·ligència mundial per la seva eficàcia mortífera. Els agents del Mossad (Ha Mossad le Modiyin ve le Tafdikim Mayuhadim, Institut d'Informació i dels Serveis Especials d'Israel) eren considerats l'elit de les forces de seguretat del seu país. Reclutats segons un sol criteri, la seva passió per la terra d'Israel i les seves profundes conviccions sionistes, els membres del Mossad sempre han estat temuts pels seus enemics i algunes de les seves operacions conegudes —com la captura del criminal de guerra Eichmann a l'Argentina, l'alliberació dels ostatges de l'avió d'Air France a Entebbe, o l'execució d'importants caps de l'OLP a Tunis— han passat a la història mundial dels serveis especials amb el qualificatiu de modèliques. Però els temps han canviat i des de fa cinc mesos els superagents israelians van de *fiasco* en *fiasco*. Els qui fins ara eren considerats "prínceps" de l'espionatge han caigut del cavall.

"Quan Israel tingui les seves prostitutes i els seus lladres, en aquell moment serà una nació com les altres" —va dir fa molts anys, en to profètic, un important home d'estat israelià—. Des d'aquest punt de vista, ja fa temps que podem dir que l'estat jueu forma part de les grans nacions del món. Però encara que ningú no recorda que aquest mateix polític hagués dit també que "quan el Mossad tingui els seus trànsfuges, els seus traïdors, les seves querelles mesquines entre els grans caps, llavors Israel tindrà un servei d'informació com els altres", és justament això el que passa ara. No cal buscar-hi grans misteris ni capficar-s'hi gaire per explicar la mala ratxa dels superagents de Tel Aviv.

Tot es va precipitar la nit del 18 al 19 de febrer, quan una ciutadana de Berna (Suïssa) que patia d'insomni, va sortir a la finestra i va descobrir uns individus, amb maleïns i aparells estranys, vigilant l'edifici del davant. Ràpidament avisa la policia i els agents suïssos detenen cinc persones (dues a l'exterior, vigilant, i tres al subsòl de l'edifici provant de col·locar micròfons per realitzar es-

coltes il·legals) que, en els interrogatoris, van confessar que eren agents del Mossad. Emparats pel seu passaport diplomàtic, quatre són posats en llibertat de seguit, però el cinquè és empresonat i processat per activitats d'espionatge, infracció i "enregistrament no autoritzat de converses". L'objectiu de la "punxada telefònica" dels agents del Mossad era un suís d'origen libanès, Abdal·là Zein, del qual Israel sospita que és un activista de la Hezbol·là. La més bona és que els espies israelians tenien les dades endarrerides, perquè Abdal·là ja no vivia en aquell lloc des de feia quatre anys.

"L'incident s'hauria mantingut confidencial, si no fos per les fugites als *media* israelians" —reconeixia, dies després, Jakob Kellenberg, secretari d'estat suís d'Afers Exteriors. El cas és que la fiscal general, Carla Del Ponte, va convocar una conferència de premsa a Berna per fer públic l'*affaire*, i el govern suís va qualificar tot seguit l'incident d'atac a la seva sobirania i ha exigit disculpes públiques a Israel.

El gabinet del primer ministre Benyamín Netanyahu ha dit que la indiscreció sobre l'escàndol de Berna ha sortit directament del Mossad que, per cert, es troba en ebullició després del fracàs, el setembre passat, en la temptativa d'assassinat de Jàled Meshal, un dirigent del moviment Hamàs a Amman. En aquesta opera-

ció, foren capturats dos agents israelians que es feien passar per turistes canadecs i Meshal va sobreviure a la injecció d'una substància verinosa gràcies a la intervenció directa del rei Hussein. Més endavant, el mes de desembre, Yehudà Gil, un ex-funcionari del Mossad, era detingut com a sospitós de passar informació falsa al servei secret per embutxacar-se els diners teòricament dedicats a pagar delators i informants sobre Síria.

Malgrat les conclusions severes d'una comissió d'investigació, Danny Yaton, el cap del Mossad, no volia deixar el lloc. Però els seus subordinats, divulgant l'últim escàndol a la premsa de sota mà, li han clavat l'estocada final. El 26 de febrer Danny Yaton enviava la dimissió a Netanyahu. Encara que tot fa preveure que el temps de passar comptes encara no s'ha acabat en el petit món dels espies israelians. Pinta malament "l'Institut". ■

XAVIER VINADER

"Des de finals dels anys 40, el Mossad està en el primer lloc entre els serveis d'intel·ligència mundial. Però els temps han canviat i des de fa cinc mesos van de 'fiasco' en 'fiasco'."